

ISC
۰۱۲۲۰-۵۹۴۰۴

نخستین کنفرانس ملی

کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

چالش‌ها و راهکارهای نوین در مدیریت، حسابداری و صنعت بیمه

زمان برگزاری: ۱۴۰۲/۰۷/۲۰
MCII-conf.ir

بررسی عوامل تاثیر گذار در روند بازسازی مناطق آسیب دیده از سوانح طبیعی مطالعه موردی بازسازی مناطق آسیب دیده از سیل دی ماه ۱۳۹۸ سیستان و بلوچستان

امین عدیلی^a، احسان عدیلی^b

^aگارشناس ارشد مدیریت اجرایی، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان

^bاستادیار گروه مهندسی عمران، دانشگاه ولایت، ایرانشهر

نویسنده مسئول: امین عدیلی (amin_adili@yahoo.com)

چکیده: کشور ایران یکی از حادثه خیزترین نقاط جهان می باشد که تقریباً اکثر قریب به اتفاق حوادث طبیعی جهان در آن رخ داده است که مهمترین و آسیب زنده ترین آنها زلزله و سیل می باشد. از آن جمله زلزله رودبار و منجیل، بم و سرپل ذهاب و سیل پلدختر و سیل جنوب سیستان و بلوچستان از نمونه های مهم آن هستند. در سیل دی ماه ۹۸ در سیستان و بلوچستان بارندگی ها در برخی مناطق به بیش از ۲۰۰ میلیمتر رسید و در نهایت ۱۶۲۵۰ واحد مسکونی به نحوی آسیب دید که نیاز به بازسازی مجدد داشتند و در واقع می بایست بازسازی شوند و ۸۰۰۰ واحد نیز نیاز به تعمیر داشتند. برای برنامه ریزان بازسازی، شناسایی عوامل موثر بر بازسازی می تواند نقش تعیین کننده در تصمیم گیری به جهت پیشبرد روند بازسازی داشته باشد. پس از بررسی مشخص شد مهمترین پارامترها در بازسازی مناطق آسیب دیده از سیل دی ماه ۹۸ استان سیستان و بلوچستان همکاری بانکها در پرداخت به موقع تسهیلات و تامین به موقع مصالح می باشند. همچنین کم اهمیت ترین عوامل تاثیر گذار نیز عملکرد شوراها و دهیاران و همچنین شرایط آب و هوا می باشد.

کلمات کلیدی: بازسازی؛ سوانح طبیعی؛ سیستان و بلوچستان.

۱. مقدمه

استان سیستان و بلوچستان یکی از سیلخیزترین استان های کشور می باشد که به جهت طوفانهای م/سمی مانند گونو و همچنین ساختار رودخانه های فصلی این استان که با وجود کوچکترین بارندگی، طغیان می کنند و از طرفی عموماً مسکن روستایی که توسط مردم ساخته می شوند از مصالح کم دوام و بی دوام و عموماً خشتی و گلی غیر فنی ساخته می شوند و در کوچکترین بارندگی دچار آسیب می شوند و ارگانهای مربوطه و در راس آنها بنیاد مسکن انقلاب اسلامی نسبت به باسازی این واحدها اقدام می کند. بر این اساس عوامل مختلفی در روند بازسازی این واحدها تاثیر دارند که باید شناسایی شوند.

در مورد بازسازی مناطق آسیب دیده از سوانح محققان تا کنون تلاشهای تحقیقاتی فراوانی انجام داده اند. شفیع [۱] معتقد است سه مدل برای بازسازی پس از سوانح در شهرها وجود دارد. یا محل آسیب دیده دقیقاً مانند قبل از حادثه ساخته شود. یا تحولات اساسی در شهرها شکل بگیرد و کلیه نواقص قبل برطرف شود و مدل سوم تلفیقی از دو مدل قبل. خجسته نسب و همکاران [۲] پس از بررسی میزان مشارکت مردم در باسازی زلزله سیلاخور لرستان در سال ۸۵ و در سه وجه اجرایی، مالی و مدیریتی به این نتیجه رسیده اند که مشارکت مردم در این بازسازی از طرف مسئولین بازسازی در سطح بالایی به کار گرفته شده و عملاً تاثیرات بسیار زیادی در روند مطلوب بازسازی داشته است. سیف [۳] اسکان موقت پس از زلزله سیچوان چین را بررسی نموده که در آن برای آسیب دیدگان واحدهای ۲۰ متری از سازه سبک ساندویچ پنل برای هر خانواده ۵ نفره احداث شد تا پس از ساخت خانه اصلی به واحد خود بازگردند. به طور متوسط خانوارها تا سه سال در این واحدهای موقت مستقر بودند. تاج الدینی [۴] معتقد است با توجه ویژه به شکل و فرم اصیل معماری بومی هر منطقه و همچنین با توجه به فرمها و ارتفاع اجزای که خط آسمان منظر شهر را می سازند، از تغییردادن و تخریب آنها (خصوصاً تخریب عمدی و نادیده گرفتن نکات با اهمیت سیمای هر شهر) خودداری گردد و از نشانه های اصالت و هویت بومی، حفاظت شده و در طرحهای آینده شهری مورد توجه قرار گیرند. از آنجا که منظر شهری